

خویندنه و هیه کی دیکه می مه م و زین-ی خانی

محمد سعید حسینی
(سوئد)

دووباره نووسینه وه

سه بارهت به و بوچوونه می خانی که مه م و زین به ره می خوینه تی و هیچی لی نه خواستوو، گه لی نووسراوه، هه موو نه وانه می له م بواره دا قسه بیان کردوو، له سه ره نه وه ریچکه و تون که خانی بو نووسینی چیروکه شیعه ره که می، پشتی به بهیتی مه م و زین به ستوو، که پیش به ره مه که می نه و له نا و کورد دا باو بووه، که خانی بو نووسینی چیروکه شیعه ره که می په نای بو فولکلور بردوو، و ربایانه هه لسه که وتی له گه لدا کردوو له و هه ویره نانیکی تاییهت به خو می به ره مه هیتاوه، نه مه کار پیک نییه پیوستی به پاساودانه هه بی، نه مه می خانی کردوو به تی، به شیکی زور له گه وره نووسه رانی جیهان پیش نه و و دا می نه ویش کردوو یانه.

هیچ نووسه ریک له بو شاییه وه، یان له سفره وه ده ست پیناکا. هه رچی نووسراوه له مه و دا و اش ده نووسری، له هه موو بواره نه ده بییه کاند، هه ره له شیعه ریکی کورته وه تا چیروکه شیعه ریکی دووردریژ، هه ره له کور تیله چیروکه که وه تا رومانیکی مه زن، هه موو که م و زور که و تون و ده که ونه ژیر کار یگه ریتی نه و به ره مه مانه می دیکه وه که پیشتر چاویان به ژیاندا هه له هیتاوه، تا نه و راده یه می که به دلنیا بییه وه ده توانین بلتین: «هه موو ده قیک دووباره نووسینه وه می ده قیکی دیکه می پیش خوینه تی» که و ابوو گرنگ چونیتی هه لسه که و تکرندی نووسه ره له گه ل نه و به ره مه مانه دا که پیشتر هه بوون.

نووسه ره ده ختی که ره شه پای نه و به ره مه مانه می پیشتر هه بوون، به توندی ده می هه ژینتی، به لام له ره گوریشسه وه هه لی ناکه نتی، نووسه رانی به توانا نه وانه که وه ک خانی که لک له و به ره مه مه دیرینه وه و ره ده گرن، به لام به مه نه ک هه ره نانوشتی نه وه، به لکو ره گیان پته وتر و قه دیان نه ستورتر و بالایان بلتندر ده بی.

خانی که ده لی:

بیلجمله نه تایجت د فیکرن،

دوشیزه و نه و عه روس و بیکرن (۱)

نه مه به خو دا هه لدا نه و یه کیکه له خه سلته ته کانی شاعیره دیرینه کانی کورد. شاعیرمان نییه به شانازییه وه سه رنجی به ره مه می خو می نه دا بیت و خو می به شاسواری گوره پانی شیعه نه زانی بیت. با چند نمونه یه ک له نالی به پینینه وه:

شیعه می خه لقی که می ده گاته شیعه می من بو نازکی؟

که می له دیکه تدا په تک ده عوا له گه ل هه ودا ده کا؟ (۲)

یان:

فارس و کورد و عه رب هه سیم به ده فته رگتروه

نالی نه مرژ حاکمی سن مولکه دیوانی هه یه (۳)

یان:

ضابطه می طه بعم سواره، نیددیعای شاهی هه یه،

موخته شه م دیوانه دا وای ته ختی خاقانی ده کا (۴)

ریتی تیده چتی خانی مه به سستی نه وه بی، هه ویتی چیروکه شیعه ره که می، که له پوری نه ته وه که می خوینه تی نه ک هه نه ته وه یه کی دیکه.

مه م و زین-ی هه ژار

فه رهاد شاکه لی ده لی: «سالی ۱۹۶۰ هه ژار مه م و زینی له دیالیکتی کرمانجی باکووره وه بو کرمانجی باشوور یان دیالیکتی موکری، و ره گیتراوه، تیتیدا گه لی بوچوونی خانی له بیرکراوه.» (۵) نه و کاره می هه ژار کردوو به تی ناکه ویتته خانه می و ره گیتراوه، به کاره یانانی و ره گیترا کاتی راسته له زمانیکه وه بو یه کیکه دیکه نه نجام بدری، نه ک له دیالیکتی که وه بو یه کیکه دیکه می سه ره به هه مان زمان، نه گه رچی وه ک فه رهاد بو می چوه، کاره که می هه ژار زور جیتی متمانه نییه، به لام چاکتر و ابو نه و بوچوونه راسته می خو می به له گه وه به لمیتنی.

خانی ده لی:

خال و نوقه ط و به پياض و حومره
به يت و حهجر و طهواف و عومره (٦)
ههژار کردوويه به:

رهش خال و هگرو بهردی حاجیان بوو
نهو کوشکه حهجي نهوان دهمان بوو (٧)
خانی دهلتی:

کس نینه نه طالبی جهمالی
کس نینه نه راغیبی ویصالی (٨)
ههژار کردوويه به:

کوانی که دلی ناچیتته جوانی
نرخی که نهزانی زور نهزانی (٩)
خانی دهلتی:

لی عاشق و بولههوس جودانه
هن فایده خوازو هن فیدانه (١٠)
ههژار کردوويه به:

دلدار ههیه مهرده گیان دهبازی
نیواش ههیه ورده ماچ دهخوازی (١١)
خانی دهلتی:

یهک قهسی زهمانه، نیک لهیلا
یهک وامیقتی عصر و نیک عهزرا (١٢)
ههژار کردوويه به:

نهم جووته به جوئی دل له یهک بوون
دهت وت که بیوونه لهیل و مهجنوون (١٣)
خانی دهلتی:

صوندی دخوم نهز به روحی والید
حهتا بگههیتته جهددی خالد (١٤)
ههژار کردوويه به:

وا سوتندی دهخوم به گزری بام
تا من لهسر نهم زهمینه مام (١٥)
خانی دهلتی:

نهو بلبل نهگهرچی پر ههوس بوو
زیندانی بهدهن ل وی قهفس بوو (١٦)
ههژار کردوويه به:

نهو بولبولی هیتته نارهزوومهند
بهندی لهشی لی بیوو به پیتوهند (١٧)
خانی دهلتی:

خهلقی کو به نهصل بهد سرشان
نهو نهصل ژ وان قهتیتته شوشتن؟ (١٨)
ههژار کردوويه به:

ههر خوویه که دهیگری به شیری
ناچیتته هدرئ دهلتین به پیری (١٩)
خانی دهلتی:

نهی موستهمیعی میثال و تهئویل
وهی موجتههیدئ قیاس و تهئویل (٢٠)
ههژار کردوويه به:

نهی گوئگری ژیر و زیت و پیتول
پسپوری وتهی به نرخ و کرمول (٢١)

وهک بهم بهراورده درشته بهپهلهبهدا دهردهکهوی، ههژار وهک
پیتویست، خوئی به دهقی شیعرهکانی خانی-یهوه نهبهستوهتهوه،
نهمهش له لایهکهوه رهنگدانهوی کهمتوانایی و له لایهکهوی
دیکهوه یهکیتکه له نهنجامهکانی خوئهستنهوه به کوئ و پیتوهندی
کیش و سهرواوه.

ههژار که دهستکاری شیعرهکانی خانی کردووهو له پرووی
هونهری و فیکریهوه له نرخانی کهم کردووهتهوه، له
دلسوزیهکی نهشارهزایانهوه بووه، نهک به ورباییهوه دهستی
پاک نهبووی. وتهیهکی کونهخوازانه ههیه، دهلتی: «وهرگتیران
وهک ژن وایه، نهگهر جوان بوو، جیی متمانه نیبه، نهگهر جیی
متمانه بوو، جوان نیبه.» کارهکهی ههژار نه وهرگتیرانه، نه جیی
متمانهیه، نه جوانه.

عارف بیان مههم

فههاد شاکهلی دهلتی: «خانی به زمانی (عارف)هوه
نخششی شهپی رزگاربخوازی دهکشش.» (٢٢) بوئهوهی
بگهپهنه نهو سهرنجامهی خانی لهمههم و زین-دا ویستوویهتی
چی بلتیت و له جیهانینینی وی تیبگهین، نابی تهنیا سهرنجی
دیباچه (سهردهتا)ی چیرۆکه شیعرهکهی بدهین و لهویوه مهبهستی
خانی دستنیشان بکهین، ههروهها نابی به قسه و تیروانینی نهم
یان نهو کارهکتهرهی ناو چیرۆکه شیعرهکه دهستخهرو بین.
چونیتیتی سهرههلدانی رووداوهکان، شیوهی گهشهسندن و
کوئیایی پیتھانتیان، ههلسوکهوتی قارهمانهکان و کاریگهرتیبیان
لهسه روهوتی رووداوهکان، نهمانه دهستیشانی جیهانینینی
خانی دهکن، نهک تهنیا بوچوونیککی عارف که ههر له بیشکهدا
دهمیری و هیچ له رهوتی رووداوهکان ناگورئ. راسته خانی
لهسه زمانی عارفهوه دهلتی:

گورزان بههژین، رمان بیازین

نهف رهنگه مهمی ژ میر بخوازین (٢٣)

بهلام خانی مهبهستیته میهم له زینداندا بیری و لهناو
جوانیی خواییدا بتوتتهوه و بزر بی و بهم شیوهیه نهمری بو
بنوسری، بوئه هیچ ههولیککی راستهقینهی بو دهریازبوونی
نهداوه. خانی پهیامی سیاسی خوئی له دیباچهی کارهکهیدا
ناراسته کردووهو عارفی نهکردووهته زمانحالی خوئی. نهگهر
عارف وهک فههاد شاکهلی بوئی چوه، نوینهری رزگاربخوازان
بی، نهوا میر دهبی سیمبۆلی داگیرکهران (پۆم و عهجهم) بی.

نهمهش بهدحالیبوونه له مهبهستی خانی، چونکه بهم پیتوانهیه
دهبی ههریهکی له یازده کارهکتهرهکهی چیرۆکه شیعرهکه

به‌رینه‌وه سه‌ر پروانگه‌یه‌کی فیکری. خویندنه‌وه‌ی له‌م جوژه تهنانه‌ت بۆ هه‌موو رۆمانیکیش ده‌ست نادا چ‌جای کاره‌که‌ی خانی.

مه‌م له‌ خه‌له‌وه‌تی زیندانا شه‌یدای به‌ خوا گه‌یشتن ده‌بێ، بۆیه‌ ته‌گه‌رچی مه‌یر پاشگه‌زیش ده‌بێته‌وه‌، به‌لام مه‌م به‌ عه‌شقه‌وه‌ مردن، واتا به‌ جوانیی خوا گه‌یشتن هه‌لده‌بژێری و ده‌لتی:

ئه‌م چوونه‌ حضورێ مه‌یری مه‌یران وی حاکم و فه‌قیران (٢٤)

دواتر زین-پیش هه‌ر هه‌مان رێگه‌، رێگه‌ی به‌ره‌و توه‌نه‌وه‌ له‌ تیشکی خوادا په‌سه‌ند ده‌کات. خانی هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای چیرۆکه‌ شیعره‌که‌وه‌ بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ کارێ کردووه‌.

ژن

د. ئه‌مه‌یری هه‌سه‌نپوور ده‌لتی: «زین و مه‌م له‌ به‌ره‌مه‌ی خانی دا نوێنه‌ری دوو پارچه‌ی کوردستان له‌ سه‌ده‌ی هه‌شده‌دا.» (٢٥) زین و مه‌م له‌ چیرۆکه‌ شیعره‌که‌ی خانی-دا سه‌ر به‌ هه‌مان شارن، بۆیه‌ ئه‌مه‌ بۆچوونێکی بێ به‌لگه‌ و بێ بناغه‌یه‌. خانی له‌ پێشه‌کی به‌ره‌مه‌که‌یدا، پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌ گێڕانه‌وه‌ی چیرۆکی ئه‌وینی زین و مه‌م بکات، په‌یام و پرۆژه‌ی خۆی سه‌باره‌ت به‌ کورد و کوردستان راگه‌یاندووه‌.

ئه‌وه‌ لایه‌نێکی به‌هێت و گه‌شی مه‌م و زین-ه‌، که‌ خانی نه‌هاتووه‌ بیری سیاسیی خۆی به‌سه‌ر چیرۆکه‌ دلداریه‌که‌دا بسه‌پێتی و پێشه‌کی له‌ دیباچه‌که‌دا هه‌رچی له‌و بواره‌دا ویستویه‌، وتویه‌تی.

راسته‌ خانی وێنه‌یه‌کی زیندووی کۆمه‌لگای کورده‌واری له‌ سه‌رده‌می خۆیدا، له‌ سه‌راپای چیرۆکه‌ شیعره‌که‌دا هونه‌رمه‌ندانه‌ کێشاهه‌، به‌لام هه‌رکه‌ به‌سه‌ره‌تای ئه‌وینی مه‌م و زین ده‌ست پێده‌کا، ئیدی زین و مه‌م دوو ئه‌ویندارن و خانی به‌وریایه‌وه‌ مه‌به‌ستی بووه‌، تێروانیی سۆفیه‌نه‌ی خۆی، له‌رێی ئه‌وانه‌وه‌ بخاته‌روو. خانی له‌ کۆتایی چیرۆکه‌ شیعره‌که‌دا ده‌لتی:

بێ مه‌شره‌به‌ی وه‌فایی شاهی

ئه‌و ناچته‌ مه‌شره‌با ئیلاهی

فانی نه‌بتن فه‌نایی موطله‌

نابینتن ئه‌و به‌قایی بیلحه‌ق (٢٦)

که‌واته‌ خانی بۆیه‌ شه‌رابی ئه‌وینی خوا ده‌خواردی مه‌م ده‌دات، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ باره‌گای خۆی شاد بکات، بۆیه‌ له‌ ئه‌وینی خوادا ده‌یتوێنێته‌وه‌، تا مانه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ی به‌ ویستی خوا بۆ مسۆگه‌ر بکات.

له‌به‌رئه‌وه‌ی خانی رێوارێکی رێگه‌ی سۆفیه‌گری بووه‌، بۆیه‌ ده‌بێ له‌ تێروانیی سۆفیه‌که‌نه‌وه‌ بۆ ژن، سه‌رنجی زین بدری. به‌پێی لێکدانه‌وه‌ی سۆفیه‌انه‌، ژن: سیمبۆله‌ بۆ ئه‌وینی خوا و وێنه‌ی فیزیکی و هه‌ستپێکراوی خواجه‌. جه‌لاله‌دینی رۆمی ده‌لتی: «ژن تیشکێکه‌ له‌ پروناکیی خوا» ئیسنولعه‌ره‌بی پیتی

وايه: «هه‌ق به‌ ته‌واوی ته‌نیا له‌ ژندا ده‌بینی.» سۆفیه‌کان وای بۆ ده‌چن ئه‌و پیاوه‌ی به‌ شیه‌وه‌یه‌کی رۆوحی ژنی خۆشویست، مانای ئه‌وه‌یه‌ خۆی خۆشویستوه‌، چونکه‌ ژن ده‌روون به‌رجه‌سته‌ ده‌کات و مرۆفیش ته‌نیا له‌ رێی ده‌روونه‌وه‌ ده‌گاته‌ ناسینی خوا. (٢٧)

به‌ چیرۆکه‌ شیعره‌که‌ی خانییه‌وه‌ دلدارێ به‌ مانا ئاساییه‌که‌ی و تامه‌زرۆیی بۆ به‌یه‌کدی گه‌یشتن، له‌ نێوان مه‌م و زین-دا، دیاره‌، به‌لام ئه‌مه‌ که‌لینتیک نییه‌ له‌ کاره‌که‌دا و به‌شیکێ زۆر له‌به‌ره‌می گه‌وره‌ سۆفیه‌یان به‌ هه‌مان شێواز نووسراون. شاعیری سۆفی که‌ باس له‌ ئه‌وینی خۆی سه‌باره‌ت به‌ ژن ده‌کات، ئه‌وه‌ له‌ راستیدا گۆرانی بۆ ئه‌وینی خوا ده‌لتی. سۆفی به‌ کلیلی ئه‌وینی ژن ده‌رگای خۆشه‌ویستی خوا له‌سه‌ر خۆی ده‌کاته‌وه‌ و بۆیه‌ له‌ناو ئه‌وینی ژندا ده‌توێنه‌وه‌ تا له‌ناو ئه‌وینی خوادا به‌ زیندوویی بمینێته‌وه‌.

ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌ی سۆفی شه‌یدای بووه‌، جوانیی خواجه‌ له‌ شیه‌وه‌ی ژندا، واتا: ئه‌وه‌ی مه‌م دواي زیندانیکردنی خۆشی ده‌وی، جوانیی خواجه‌ له‌ شیه‌وه‌ی زین-دا و خانی که‌ مه‌م و زین ده‌مریتن، به‌وه‌ ده‌بانگه‌یه‌نێته‌ قوئاغی توه‌نه‌وه‌ له‌ جوانیی یه‌زداندا، به‌لام هه‌یشتا وک «بۆنگ» بۆی چووه‌، ده‌شتی زین لای من سیمبۆل بێ بۆ جوانیی یه‌زدانی، لای «د. ئه‌مه‌یر» ییش بۆ پارچه‌یه‌کی کوردستان، ته‌گه‌رچی رۆنیشی ناکاته‌وه‌ کامه‌ پارچه‌یان، هه‌روه‌ها ده‌شتی لای که‌سێکی دیکه‌ هه‌ر سیمبۆلیش نه‌بێ، ئه‌مه‌ بۆ هه‌لوێستی هه‌ر یه‌کێک له‌ ئیمه‌ به‌رامبه‌ر به‌ سیمبۆل و بۆ جووری خۆینده‌وه‌مان ده‌گه‌ریته‌وه‌وه‌ ده‌وله‌مه‌ندی و قوولیی شاکاره‌که‌ی خانی-ش نیشان ده‌دات.

شیعر و سیاسه‌ت

ئه‌گه‌رچی له‌سه‌ر بیری کوردايه‌تی له‌ مه‌م و زینی خانی-دا زۆر نووسراوه‌و گرنگییه‌کی باشی پێی دراوه‌، به‌لام به‌لای منه‌وه‌ ئه‌وه‌ی مه‌م و زین-ی به‌ زیندوویی هه‌یشتووه‌ته‌وه‌، بیروبوچوونه‌ سیاسیه‌کانی خانی نین، لایه‌نه‌ هونه‌رییه‌کانی چیرۆکه‌ شیعره‌که‌ن. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ مه‌م و زین سنووری کوردستانی به‌زاندووه‌و ناسراوترین به‌ره‌می کوردیه‌ له‌سه‌ر ئاستی جیهان.

د. محمد سعید رمضان البوطی که‌ مه‌م و زین-ی کردووه‌ به‌ عه‌ره‌بی، دیباچه‌که‌ی فه‌رامۆش کردووه‌ (٢٨) مه‌م و زین که‌ کراوه‌ به‌ فیلم، کامیرا له‌ راژه‌ی چیرۆکه‌ دلداریه‌که‌دا به‌ ناک بیه‌روباوه‌ری کوردايه‌تی، هه‌ر که‌ به‌سه‌ره‌تای مه‌م و زین ده‌ست پێده‌کا، ئیدی کێشه‌، کێشه‌ی چاره‌نووسی ئه‌و دوو ئه‌وینداره‌یه‌، نه‌ک کێشه‌ی نێوان داگیرکه‌رو داگیرکراو، نه‌ک کێشه‌ی نێوان بیری کوردستانی بوون و بیری ناوچه‌گه‌ریتێ.

ئه‌وه‌ی وای کردووه‌ هه‌ینده‌ باس له‌ بیری سیاسیی خانی بکری، له‌به‌رئه‌وه‌یه‌، ئه‌وه‌ی ئه‌و سێ سه‌ده‌ له‌مه‌وه‌یه‌ر وتویه‌تی، هه‌ر ده‌لتی بۆ ئیستای وتووه‌. هه‌یشتا کورد نه‌ په‌نای هه‌یه‌ نه‌ پاشا.

نه دراوی هه‌یه نه ئالا.

چه‌ماوه‌ته‌وه.

ته‌نیا له‌بهر ئه‌وه‌ی خانی باسی له (فنا) و (به‌قا) کردووه، که د. عیزدین دل‌نیا‌یه ئه‌مه له‌تیروانینی سۆفییانه بترازی هه‌چی دیکه نیسه، که‌چی وه‌ک لیک‌دانه‌وه‌ی مه‌تریالیزی دیالیکتیکیانه بو‌خانی تۆمار کردووه و له‌ژێر ده‌واری یاسای یه‌کیته‌ی و ناکوکی دژه‌کاندا جیتی بو‌کردووه‌ته‌وه (۳۰). له‌وه ده‌چی د. عیزه‌دین شوپین پیتی د. نوره‌دین زازا که‌وتی، چونکه ئه‌ویش زیده‌پۆیی له‌نیشان‌دانی بی‌ری خانی-دا کردووه، کاتی و‌تویه‌تی: «هیگل و مارکس هه‌ر ئه‌وه ده‌لین، که پێشتر مامۆستای مه‌زنان خانی گوتویه‌تی». (۳۱) د. عیزه‌دین هیندی جار ئه‌وه‌نده رووکه‌شانه مه‌به‌سته‌کانی خانی لیک‌داوه‌ته‌وه، وه‌ک شاره‌زایی له‌و کۆمه‌لگایه‌دا نه‌بووی، که چیرۆکه‌ شیعره‌که به‌رجه‌سته‌ی کردووه و زۆر به‌ ساکاری سوودی له‌و بۆچوونه‌ سه‌رده‌م به‌سه‌رچووه وه‌رگرتووه که ده‌لی: ئه‌ده‌ب ئاوتیه‌ی واقیعه و به‌ شپۆه‌یه‌کی میکانیکی سه‌رنجی پێوه‌ندی نیه‌وان ژێرخان و سه‌رخانی کۆمه‌لگا و واقیعه و ئه‌ده‌بی داوه.

خیزان و گه‌دا وه‌بونه موعیم

موفلیس بو‌یه ژن په‌رست و موغلیم (۳۲)

ئهم دپره‌ شیعره‌ی خانی که ته‌نیا په‌نگدانه‌وه‌ی زیده‌پۆییه له‌ نیشان‌دانی ئه‌و گوڤه‌نده مه‌زنه‌دا که بو‌ستی و تاژدین سازکراوه، لای د. عیزه‌دین بووه به‌ به‌لگه‌ی سه‌ره‌ل‌دانی پێوه‌ندی سه‌رمایه‌داریه‌کان له‌ کۆمه‌لگای سێ سه‌ده له‌مه‌به‌ری بو‌تاندان. د. عیزه‌دین له‌بهر رو‌شنایی ئه‌و دپره‌ شیعره‌دا، ده‌یه‌وی به‌وه قایل‌مان بکات که له‌و سه‌رده‌مه‌ی کۆمه‌لگای کورده‌واریدا بازرگانی به‌ له‌شفرۆتته‌وه کراوه و ئهم دیارده‌یه‌ش په‌نگدانه‌وه‌ی پێوه‌ندی سه‌رمایه‌داریه‌کانه. که‌وابوو به‌پیتی لیک‌دانه‌وه‌ی رووکه‌ش و میکانیکیانه‌ی د. عیزه‌دین پێوه‌ندی به‌ره‌مه‌ینانی سه‌رمایه‌داری، له‌و سه‌رده‌مه‌ی بو‌تانه‌وه، سه‌ری هه‌ل‌داوه. هه‌وینی ئهم لیک‌دانه‌وه‌یه ئه‌وه‌یه، د. عیزه‌دین له‌ بری ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌ شاراه‌کانی مه‌م و زین لیک‌ بداته‌وه‌و تیروانینی خانی شی بکاته‌وه، هاتووه کالای دینتی خۆی به‌زۆر، به‌ به‌ر بالایی مه‌م و زین-دا بریوه.

چونکه مارکس پیتی وابوو هه‌یه‌ ئابوورییه‌کان هه‌وینی گه‌شه‌سەندنی کۆمه‌لگان و ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی به‌ سه‌ر هونه‌ر، په‌وشت و بیرو بۆچووندا که سه‌رخانی کۆمه‌لگان، دین، په‌نگدانه‌وه‌ی ژێرخانه ئابوورییه‌که‌ن، ئیدی د. عیزه‌دین رووکه‌شانه سوودی له‌م بۆچوونه‌ی مارکس بینیه‌ و زیده‌پۆیه‌کی شاعیرانه‌ی خانی کردووه به‌ به‌لگه‌ی سه‌ره‌ل‌دانی قۆناغی نۆی له‌ کۆمه‌لگای کورده‌واریدا.

ئه‌گه‌رچی له‌میتره‌ بو‌نموونه له‌ ولاتانی که‌نداوی عه‌ره‌بدا سه‌رمایه‌ که‌له‌که بووه خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌یه له‌ جیهانی ئیستادا که وه‌ک گوندیکی لیهاتووه، سوود له‌هه‌موو به‌ره‌مه‌ نۆییه‌کانی

فه‌هاد شاکه‌لی ده‌لی: «گرن‌گترین به‌شه‌کانی مه‌م و زین به‌شه‌کانی پینجه‌م، شه‌شه‌م و حه‌وته‌می دیباچه‌که‌ین.» (۲۹) خانی له‌ به‌شی پینجه‌مدا بیرورا سیاسیه‌کانی خۆی ده‌رده‌پۆی، له‌ شه‌شه‌مدا ئه‌وه روون ده‌کاته‌وه، بۆچی به‌ کوردی نووسیه‌تی، له‌ حه‌وته‌میشدا هیندی سه‌رنجی په‌خنه‌گرانه سه‌بارت به‌ کاره‌که‌ی ده‌خاته‌روو، من وای بو‌ده‌چم گه‌وره‌یی خانی به‌ پله‌ی یه‌که‌م بو‌ئه‌وه ده‌گه‌رپته‌وه که شاعیریکی بلیمه‌ت بووه، نه‌ک بو‌ئه‌وه‌ی بی‌رکه‌ره‌وه، په‌خنه‌گر یان یه‌که‌مین که‌سیک بو‌بیت به‌ کوردی چیرۆکه‌ شیعری نووسیه‌ت. خانی به‌وه‌ی که نه‌هاتووه بیرورای سیاسی و په‌خنه‌کانی خۆی به‌سه‌ر کاره‌که‌یدا به‌سه‌پین و تیکه‌لیان بکات، پێش سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی که‌وتووه «بنیامین بی‌ریه» و ته‌نی: زانیویه‌تی تیکه‌ل‌کردنی سیاسه‌ت به‌شیر کوکتیلیکی کوشنده‌یه.

ئه‌گه‌رچی چیرۆکه‌رگرتنی هه‌ر نه‌وه‌یه‌ک له‌ به‌ره‌مه‌ی ئه‌ده‌بی جیاوازه له‌ نه‌وه‌یه‌کی دیکه و ده‌شی ئه‌وی ئهم نه‌وه‌یه به‌ جوانی ده‌زانیت، نه‌وه‌ی داها‌توو چیرۆکی و نه‌رنگی، که‌چی ئیمه‌ نه‌وه له‌ دوای نه‌وه، زیتتر شه‌یدای مه‌م و زین ده‌بین. که مه‌م و زین-ی خانی سنووری نه‌وه‌کانی به‌زاندووه به‌زیندوویی ماوه‌ته‌وه، نه له‌بهر ئه‌وه‌یه خانی به‌ کوردی نووسیه‌تی، چونکه ئه‌گه‌ر وا بو‌ایه، ده‌بوو ئه‌وانه‌ی به‌ زمانیکی دیکه ده‌بخویننه‌وه، چیرۆکی لێ و نه‌رنگی، نه له‌بهر ئه‌وه‌شه باسی کیشه‌ی کوردی کردووه، نه له‌بهر ئه‌و سه‌رنجه په‌خنه‌ییانه‌یه که له‌سه‌ر کاره‌که‌ی ده‌ری بریون، له‌بهر ئه‌وه‌یه: توانویه‌تی شاعیرانه چیرۆکی دل‌داری بگێرپته‌وه، هونه‌رمه‌ندانه مامه‌له له‌گه‌ل که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌که‌یدا بکات، وینه‌یه‌کی روونی کۆمه‌لگای سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی بکیش و کاره‌کته‌ره‌کانی و بخوڵقی، خوینه‌ر پیتی وای، ئه‌و که‌سانه‌ی نه‌ک هه‌ر دیوه، به‌لکو ده‌یاناسیت و له‌گه‌لیاندا ژیاوه‌و خۆشی ویستوون و رکی لیان بووه‌ته‌وه به‌ کورتی گرنگی مه‌م و زین به‌لای منه‌وه له‌ دوای به‌شی حه‌وته‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات.

زیده‌پۆی

په‌خنه‌گر که به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه هاوچه‌رخه‌کان به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه، گه‌لی جار باس له‌ کاریگه‌ریته‌یی داستان، ئه‌فسانه، بیرو فه‌لسه‌فه‌ی دیرین له‌سه‌ر ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه‌و چۆنیته‌یی مامه‌له‌کردنی نووسه‌ری هاوچه‌رخ له‌ ته‌کیاندا ده‌کات، د. عیزه‌دین مسته‌فا په‌سوول به‌پینچه‌وانه‌وه له‌ مه‌م و زین-ی خانی-دا که به‌ره‌مه‌میکی دیرینه به‌ دوای بیرو فه‌لسه‌فه‌ی نۆی و هاوچه‌رخدا گه‌راوه، به‌مه‌ش گه‌لی لیک‌دانه‌وه‌ی وای داوه‌ته پال خانی که به‌ بیریدا گوزه‌ریان نه‌کردووه. جگه له‌مه‌ هه‌ولێ داوه سه‌ره‌داوی نزیکه‌ی هه‌رچی رێبازه فه‌لسه‌فیه‌کان هه‌یه، له‌مه‌م و زین-دا بدۆزیتته‌وه، ئه‌مه‌ش باریکه له‌ توانای مه‌م و زین به‌ده‌ره‌و پشتی له‌ ژێریدا

ولاته سهرمايه داريبه پيشكه وتوووه كان وهرده گرن، كه چي هيشتا ههر رهوش و نايدولوزباي فيودال زاله، نه مهش نه وه دهسه لينتي كه سه رخانهي كومه ل به شيويه كي ميكانيكي شان به شاني ژيرخانه كي گه شه ناكات، به لكو گه لي خاوتر ههنگاو ده نيت، كه وابوو نه وي له بوتاني سه رده مي خاني- دا به دواي پيوهندييه سه رمايه داريبه كاندا بگه ري، وهك نه وه وايه له بياباندا سه رقالي راوه ماسي بي.

حاجي قادري كوي ده لي:

شوي دانيشتوم بن شمع و ميصباح

نه توي هيتاره يادم، كاكه فه تتاح

له بهر روشنايي نه م ديپه شيعره دا «سه ردار ميران» و «كهريم شاره زا» ده لين: «نه گه ر حاجي هه موو ده م له مالي به درخانييه كاندا ژيابا، له سه ر شمع و ميصباح په كي نه ده كه وت، چونكه مالي پاشا شمع و ميصباحيان بووه، (۳۳)، ههر چه نده وهكو روي روون دياره، حاجي له بهر سه رواي كاكه فه تتاح هاناي بو شمع و ميصباح بر دووه، هيندي جار ليكده انه وه كاني د. عيزه دين له مهر م م و زين، ههر هينده قوول روي روون. (۳۴)

د. عيزه دين ده لي: «خاني له بري ده ست تيوهردان و وهلامي راسته وخو، لنده گه ري كاره كته ر هيني هيني له گه ل رووداودا گه شه بكات». (۳۵) نه م بوچونه گشتييه له گه ل هه موو كاره كته ر كاندا ناگونج، بو نمونه خاني له بري نه وي لي گه ري خوتنه ر به كر مهر گه ر له ري هه لسوكه وت، رول، بير كردنه وهو كار بگه ر تيبه وه له سه ر رووداوه كان بناسيت و برياري له مهر بدات، به شيويه كي زهق ده ست ده خاته ده كه وه وي نه وي زه مينه ي بو خوش بكات، راسته وخو ده ست به كوتاننده وهي سه روگويلاكي به كر ده كات و ده بان ناو و ناتوره ي ده خاته پال، وهك: توتكه سه گ، دروزن، ساخته چي، شه رابخور، دوو روو، زول، ئيبليس، ماموستاي شه يتان و بوختانچي.

ته نانه ت پي ده لي:

به دچهره له رهنكي ديوي كابوس

به د فيعل و ستيزه كار و سالوس (۳۶)

خاني سه باره ت زوريه ي كاره كته ر كاني ديكيه ي ناو چيروكه شيعره كه وهك: مير، تاژدين و ستي، ههر هه مان ريگه ده گريته بهر، به لام بو نه مان به پيچه وانه ي به كر- وه ههر كه ناويان دي، ئيدي ده ست به پيدا هه لدانيان ده كا، بو نمونه سه باره ت به مير ده لي:

موجتاجا سه خاوه تاوي حاتم

مه غلوبي شه جاعه تاوي روستم (۳۷)

يان:

تاجدين دگرتني جوانك،

گوده رزي زه مانه، په هله وانك (۳۸)

ناساندني كاره كته ر به م شيوازه، بو نووسه ريكي هاوچه رخ كه موكووريبه كه، كه هيچ ره خه گريك ناتواني چاوي لي بيوشي، به لام بو نه و سه رده مه ي خاني هه رگيز به خاليكي لاواز له قه ل م ناري. لي ره دا نه وي جيگه ي سه رنجه د. عيزه دين، بيته وده هه ولي داوه خوتنه ر به وه قايل بكات، كه گوايه خاني وهك چيروكنوسيك ي هاوچه رخ بواري بو كاره كته ر هه كان خوش كر دووه، تا له ري گه شه سه ندني رووداوه كانه وه بناسرين، نهك له ري باس كردي راسته وخوه. د. عيزه دين به بوچونه پي زانبي يان نه، هه ولي داوه چيروكه شيعري م م و زين- ي خاني له گه ل روماني نويدا به راورد بكات، به لام راسته ر وابوو ههر له تهك به ره مه مي فيردوسي، نيزامي و جامي- دا به راورد يكا، وهك له سه ره تاي ليكولينه كه به وه كر دوويه تي. (۳۹)

لي ره دا نابي نه وه مان له ياد بچي خاني ته نيا له ديوي دره وهو راسته وخو باسي كاره كته ر كاني نه كر دووه، به لكو گه لي جار بليمه تانه به ناخياندا روي روون، به تاييه تي م م له زينداندا و زين- يش دواي مهرگي م م، يان كاتي زين بو موم و په روانه و م م- يش بو ديجه لو شه با رزي دليان ده رده برن.

مه ي

ته يفور ده لي: له هه موو پيوهندييه كاندا خاني ناگاي له وهيه كه وته كاني دي ئايين و دابي سه رده م نه بن، به لام له هيندي شتدا به نه نقه ست لاده دا و بيروپاي خوي ده كاته مايه ي رووداوه كان، بو ويته سه ره راي نه وي كه مه ي له ئيسلامدا حه رامه، بو خوي ده لي:

ساقى بده من شه رايي گولگون

بي دهنگي دهف و سه دايي قانون (۴۰)

ته يفور واي بوچوه، شه راب لاي شاعيريكي سوئي وهك خاني، ههر نه و شه رايه به كه نه بو نه وواس و فايه ق بيكه س باسي ده كهن، راسته نه و مه يه ي تاژدين و ستي كه ده چنه په رده وه ده يخونه وه شه رايي ئاساييه، يان كاتي باس له گوغه نده كه يان ده كات و ده لي:

ههر بهنگي يو سه رخوشي د بوتان

تيك هاتنه چه رخ و باز ولوتان (۴۱)

لي ره شدا سه رخوش، مه ينوشه و هيچي تر، به لام مه ي لاي خاني وهك شاعيريكي سوئي سيمبوله بو نه ويني خويي، حه وت ديپ دواي نه و به يته ي ته يفور كر دوويه به نمونه خاني ده لي:

دا كه شف بن ژ من كه رامات،

مه شه ور بن ل من مه قامات (۴۲)

وهك به ئاشكرا دياره وشه كاني نه م به يته زار او هه ليكن بو ده بريني هه ستي سو فيسيانه، بو نمونه مه قامات: «نه و قوناهه ني كه سه سو فيسيه كان بو خو په روه رده كردن و راهيتان ده يان برن نه م مه قامانه: زوه د، فوقر، سه بر، ته وه كول و په زا لاي

زۆریه‌ی سۆفیییه‌کان هه‌ن.» (٤٣)

ئهم عاشق نه‌گه‌رچی مه‌ی په‌رستان

ئهما ژ مه‌یا نه‌له‌ستی مه‌ستان (٤٤)

خانی لی‌ره‌دا ئاماژه‌ی بۆ ئایه‌تی: «الست بریکم؟ قالوا بلی»

کردوو (٤٥)

شاعیری سۆفی وه‌ک چۆن که باسی ئه‌وین ده‌کات، که‌لک له‌و که‌ره‌سه‌یه‌ وه‌رده‌گرێ، که پیشتر له‌ شیعری دل‌داری ئاساییدا باو بووه، هه‌رواش که باس له‌مه‌ی ده‌کات، کاریگه‌ریتیی ئه‌و که‌له‌پوره‌ شیعرییه‌ی له‌ سه‌ره‌ که بۆ شه‌رابی ئاسایی و تراوه. ئه‌گه‌رچی ئیسه‌لام شه‌رابی تابو کردوو، به‌لام ئه‌مه‌ هه‌یج له‌و راستیییه‌ ناگۆرێ، که شیعری بۆمه‌ی وتن دوا‌ی سه‌ره‌له‌دانی ئیسه‌لام زیتتر په‌ره‌ی سه‌ندوو.

خانی هاو‌زه‌مان له‌گه‌ل مه‌ی و قه‌ده‌ح-دا ئهم وشانه‌ش به‌کار ده‌هێنێ: «مورشیید، طه‌ریق، ئه‌هلی حال، حه‌ق، شه‌هود، وجود، جه‌لال، جه‌مال و ته‌جه‌للا.» (٤٦) شاعیری سۆفی که باس له‌ مه‌سته‌بوونیش ده‌کا، لای وی دیاره‌ده‌یه‌کی گیانیی بالا‌یه و مه‌به‌ستی مه‌سته‌بوونیکه‌ی خوا‌یی مه‌عنه‌ویییه، که له‌ ئه‌نجامی بینینی جوانییه‌ی په‌های خواوه‌ پیتی ده‌گات و تووشی سه‌رسوورمان ده‌بێ و له‌کن ئه‌و مه‌ستی: وه‌جده، نه‌ک سه‌رخۆشی، هه‌ر که به‌و حاله‌ته‌ش گه‌یشته، ئیدی سروشتی به‌ ته‌واوی ده‌گۆرێ، ئهم گۆرانه‌کاریه‌ش له‌ ئه‌نجامی هه‌ژانی ناخیه‌یه‌وه‌ وه‌ پتی بینینی جوانییه‌وه‌ سه‌ره‌له‌ده‌دا، نه‌ک له‌ژێر کاریگه‌ریتیی هۆکاری ماددی و ده‌ره‌کید.

مه‌ستی لای سۆفیییه‌کان، حاله‌تیکه‌ی وێژدانییه‌ نه‌ک زه‌ینی، حاله‌تیکه‌ی که‌مه‌خایه‌نی بروسکه‌یییه‌ له‌ شیه‌وه‌ ئیله‌هامدا و شاعیری سۆفی بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌و حاله‌ته‌ وێژدانییه‌ پشت به‌ به‌شیک له‌ هه‌مان ئه‌و زا‌راوانه‌ ده‌به‌ستێ که پیشتر شاعیرانی دیکه‌ به‌کاریان هه‌یناون، به‌لام لای ئهم به‌ مه‌به‌ستی سۆفییانه.

شه‌راب لای شاعیری سۆفییه‌ پیتوه‌ندی به‌ په‌زه‌وه‌ نییه، که‌ره‌سه‌ی سه‌فه‌ری گیانه‌ بۆ جیهانیکی دیکه، ئه‌و سه‌فه‌ره‌ش بێ سۆزو به‌زه‌یی خوا ساز نابێ، ئه‌و شه‌رابه‌ وه‌ک «ابن الفارض» ده‌لێ: پێش ئه‌وه‌ی په‌ز هه‌بوو، هه‌بووه‌ له‌ جامی مانگی چوارده‌دا ده‌خوڕیته‌وه‌وه‌ خۆر ده‌یگه‌یترێ، ئه‌و شه‌رابه‌ رووناکییه‌ نه‌ک ناگر، گیانییه‌ نه‌ک جه‌سته‌یی، هه‌رچی به‌و شه‌رابی ئه‌وینی خوا‌یییه‌ به‌ ته‌واوی مه‌سته‌ نه‌بێ، به‌ بینینی تیشکی جوانییه‌ په‌زدانی شاد نابێ (٤٧)

لای شاعیری سۆفی، مه‌ی: سیمبۆلی خۆشه‌و‌یستی خوا‌یی و ساقی: ریتیه‌رو مه‌ینۆش: سالیکی و پیری مه‌یخۆر: قوتب و جام: تیشکه‌ده‌ره‌وه‌ی جیلوه‌ی خوا‌یی و مو‌تریب: بیداره‌که‌ره‌وه‌ و گۆرانیش: په‌له‌ی پیرۆزییه‌.» (٤٨)، که‌وا‌بوو کاتی خانی ده‌لێ:

ساقی تو‌ برێژه جامی مینا،

نا‌فا کو ده‌کت ضه‌میرێ مینا (٤٩)

مه‌به‌ستی له‌و شه‌رابه‌یه‌ که چاوی دل و ده‌روون به‌ بینینی تیشکی جوانییه‌ خوا‌یی رو‌شن ده‌کاته‌وه، نه‌ک ئه‌و شه‌رابه‌ی فایه‌ق بیکه‌س ئیواران په‌نای بۆ ده‌برد:

هه‌ر که رۆژ نا‌وا‌بوو ئیتر بۆ عه‌ره‌ق سمکۆل ده‌که‌م

وه‌ک ولاختی بێته‌ وه‌ختی کاو جۆی ئالیکه‌وه (٥٠)

وه‌ک چۆن بیکه‌س عاره‌قی ده‌خواره‌وه‌ تا له‌ دنیای دوون بێ خه‌به‌ر بێ:

من عه‌ره‌ق ده‌خۆم که بێ که‌ده‌ر بم

که‌مێ له‌ دنیای دوون بێ خه‌به‌ر بم (٥١)

سۆفیییه‌کانیش نه‌ رووبه‌رووی واقیع ده‌بنه‌وه، نه‌ له‌گه‌له‌یدا را‌دین، بۆیه‌ به‌هۆی شه‌رابی عه‌شقی به‌زدانییه‌وه‌ مه‌سته‌ ده‌بن و له‌ جیهانی واقیع داده‌برێن و له‌جیهانی خه‌یالدا ده‌گیرسێته‌وه.

جیاوازیی جیناییه‌تی

کوشتی ژ خه‌را برن فه‌قیران

گرتی ب خه‌را برن ئه‌میران (٥٢)

ته‌لاری چیره‌که‌ شیعری مه‌م وزین، له‌سه‌ر بناغه‌ی مه‌می ئالان دامه‌زراوه، به‌لام خانی گه‌لێ گۆرانه‌کاری له‌ به‌یته‌که‌دا کردوو، مه‌م و زینه‌که‌ی خانی و به‌یته‌که‌، هه‌ردووکیان جیاوازیی جیناییه‌تیان پیتوه‌ دیاره، به‌لام له‌ به‌یته‌که‌دا لایه‌نگرتنی هه‌ژاران ئاشکرا‌تر په‌نگی داوه‌ته‌وه. وه‌ک نمونه: دیلیک که ده‌یه‌وێ میوانداریتیی مه‌م بکات ده‌لێ: «ئه‌وه هه‌ژارانن که هاو‌پتی ته‌نگانه‌ن، نه‌ک میر و خانه‌دانان.» (٥٣) له‌ به‌یته‌که‌دا مه‌م ده‌لێ: «من بیر له‌ چاره‌نووسی گه‌وره‌ پیاوان ناکه‌مه‌وه، له‌وه‌ ده‌ترسم خۆینی هه‌ژاران بێته‌ ر‌ژاندن.» (٥٤) یان مه‌م له‌ زینداندن ده‌لێ: «کێ ده‌زانێ، له‌وانه‌یه‌ ئاه و نزوله‌ی هه‌ژاران تووشی ئهم چاره‌نووسه‌ی کردبم.» (٥٥)

به‌رانه‌ر ژنیش هه‌لو‌تستی به‌یته‌که‌ ئیجابی‌تره، زین له‌ به‌یته‌که‌دا، به‌ تووره‌یییه‌وه‌ ده‌لێ: «خه‌لکی، ئیمه‌ی ژنان به‌که‌م عه‌قل تیده‌گه‌ن و پێیان ایه‌ له‌ په‌راسوی خواره‌وه‌ دروستبووین و مایه‌ی شه‌رمه‌زاریین.» (٥٦) که ئه‌مه‌ په‌نگدانه‌وه‌ی یاخه‌بوونه‌ له‌و تێروانینه‌ باوه‌ی کۆمه‌ل. هه‌روه‌ها له‌ به‌یته‌که‌دا ژن بریار ده‌دات و جێبه‌جێی ده‌کات و به‌شانا‌زییه‌وه‌ باس له‌ به‌لێنی ژنانه‌ ده‌کات (٥٧)، به‌لام له‌ مه‌م و زین-ی خانی-دا، ژن نه‌ک هه‌ر خاوه‌ن بریارو ویستی خۆی نییه، به‌لکه‌ هه‌سته‌ به‌ چه‌وسانه‌وه‌ی خۆشی ناکات.

زمان

ئهو زمانه‌ی خانی مه‌م و زین-ی پێ نووسیوه، ئه‌گه‌رچی تزییه‌ له‌ وشه‌ی بێگانه، به‌ تایبه‌تی عه‌ره‌بی، به‌لام گه‌لێ وشه‌ی واشی به‌کار هه‌یناوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌م و زین له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا نووسرا‌بێ، له‌وانه‌: «ئاشنا، ئال، ئه‌فین، ئایین، بروسکه، به‌هه‌شت، به‌هره‌مه‌ند، به‌هره‌ور، په‌رسیار، په‌ری، په‌ره‌نگ، په‌روه‌رده، په‌یکه‌ر، پێشپه‌وه، تو‌مار، ته‌بایی، چالاک،

دژوار، دلخواز، دلدار، دلشاد، دووربین، دیرین، رهنگین، راز، رهنج، رهوا، رهوان، زترین، خاموش، سهرئه نجام، سهرسام، سهرکەش، سهما، سهیران، شادمانی، فهرامۆش، کردگار، گۆقه‌ند، مه‌شق، نائومید، نازنین، ناپاک، نه‌فرین، ناکام، نیگار و هه‌قال. « ئەم وشانه و گه‌لیکی دیکه‌ش، با خانی به‌شیکانی به‌و واتایانه به‌کار نه‌هینایی که ئیستا هه‌یانه، یان به‌شیککی دیکه‌یان کوردیی ره‌سه‌نیش نه‌بن، به‌لام حالی حازر له زمانی نووسینی کوردیدا جیگیر بوون و پۆژانه به‌کارده‌هینرین، بۆیه شاکاره‌کی خانی له‌م ره‌وه‌شه‌وه هه‌ر گرنگیی خۆی هه‌یه.

کاریگه‌ریتی

مه‌م وزینی خانی له‌ به‌ره‌مه‌ی گه‌لی شاعیری کورددا رهنگی داوته‌وه، با هیندیک نمونه به‌سه‌ر بکه‌ینه‌وه.

خانی ده‌لی:

ئه‌ف رۆم و عه‌جه‌م ب وان حه‌صارن
کرمانج هه‌می ل چار که‌نارن (۵۸)

حاجی ده‌لی:

له‌ مابه‌ینی کلاوسور و کلاورەش
په‌ریشانین ده‌بینه‌ میسلی گای به‌ش (۵۹)
خانی ده‌لی:

گه‌ر دێ هه‌بويا مه‌ سه‌ر فرازه‌ک
صاحب که‌ره‌مه‌ک، سوخه‌ن نه‌وازه‌ک
نه‌قدی مه‌ دبو ب سکه‌ مه‌سکوک
نه‌ دما وه‌هه‌ بی ره‌واج و مه‌شکوک (۶۰)
حاجی ده‌لی:

کۆرپکی وا نه‌بوو هه‌ستیه‌ سه‌رپین
ه‌زانێ خه‌لگی چۆن که‌وتوونه‌ سه‌ر رێ
سه‌راپا ساحیبی سکه‌ک و سوپاهن
وه‌کوو جه‌م ساحیبی ته‌خت و کولاهن (۶۱)
خانی ده‌لی:

هه‌رچی بره‌ شیری ده‌ستی هه‌ممه‌ت
ضه‌بط کرژ خوه‌را بگیری ده‌ولت (۶۲)
حاجی ده‌لی:
سه‌لاحی ئیوه‌ ئیستا که‌ سیلاحه
ته‌ماعی که‌وره‌یی بی چه‌ک نه‌که‌ن نه‌ک (۶۳)
خانی ده‌لی:

جوانی و به‌هار و باغ و مه‌حیوب
نایا د دنی چمایه‌ مه‌طلوب؟ (۶۴)
هه‌یمن ده‌لی:

به‌هارو کۆل، کچ و مانگه‌شه‌و و شیعی ته‌ر و باده
له‌وه‌ی زۆتر جه‌نابی شیخ که‌ره‌کته‌ عاله‌میکی تر (۶۵)
خانی ده‌لی:

هه‌شیارییه، خه‌ونه‌ یا خه‌یاله؟ (۶۶)

گۆران ده‌لی:

(خه‌وه، خه‌یاله، عه‌رده‌ به‌هه‌شته؟ (۶۷)

له‌ کۆتاییدا بۆ سه‌رچاوه‌ی مه‌م وزین-ی خانی، بۆ به‌یتی مه‌می ئالان ده‌گه‌ریمه‌وه و به‌م سه‌رنجه‌ کۆتایی به‌ باسه‌که‌م ده‌هینم: له‌ به‌یته‌که‌دا مه‌م شیره‌که‌ی هه‌لده‌کیشییت و له‌ نیوان نوینی خۆی و زین-دا به‌ رووتی دایده‌نیت و ده‌لی: «ئه‌مه‌شه‌و وه‌ک خوشک و برا ده‌خه‌وین.» (۶۸) ئەم دیمه‌نه‌ به‌ هه‌مان شیوه له‌ (ئه‌فسانه‌ی چپای ناگری) یشدا دووباره‌ ده‌بیته‌وه، یه‌شار که‌مال وای نووسیوه: «ئه‌حمه‌د پێش ئه‌وه‌ی بچیه‌ ژیر جیگاوه، شیره‌که‌ی هه‌لکیشا، به‌رووتی له‌ ناوه‌ندی دۆشه‌گه‌که‌ی دانا، گۆل به‌هار سه‌ری له‌م کاره‌ سووپما.» (۶۹).

۱۹۹۵ / ۱۱ / ۲۱

سه‌رچاوه‌کان

.....

۱- مه‌م و زین، ئه‌حمه‌دی خانی، ئاماده‌کردن و په‌راویز نووسینی هه‌ژار، نه‌ستیتووی کورد له‌ پاریس، ۱۹۸۹، ل ۳۲، دیری ۳۵۰.

۲- دیوانی نالی، مه‌لا عه‌بدولکه‌ری مه‌وده‌پیس و فاتح عه‌بدولکه‌ریم، کۆری زانیاری کورد، به‌غداد، ل ۱۰۷، ۵۷۷.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۵۷۷.

۴- سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ۱۰۲.

5- *Kurdisk nationalism i Mem u Zin, Ferhad Shakely, 1985, Stockholm.*

۶- هه‌موو شیعه‌ره‌کانی خانی و نه‌وانی هه‌ژاری هه‌ر له‌ سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌مه‌وه وه‌رگیراون، بۆیه له‌مه‌ودوا ته‌نیا ژماره‌ی دێر و لاپه‌ره‌ ده‌نووسم. دیری ۴۰۱، ل ۳۷.

۷- ل ۲۵۷

۸- دیری ۴۲۴، ل ۳۹

۹- ل ۲۵۸

۱۰- دیری ۴۳۹، ل ۴۰

۱۱- ل ۲۵۹

۱۲- دیری ۴۶۶، ل ۴۲

۱۳- ل ۲۶۰

۱۴- دیری ۱۱۸۹، ل ۱۰۰

۱۵- ل ۲۹۳

۱۶- دیری ۱۴۱۲، ل ۱۲۰

۱۷- ل ۳۰۵

۱۸- دیری ۲۴۰۵، ل ۱۹۶

۱۹- ل ۳۵۲

- ۲۰- دتیری ۲۴۷۱، ل. ۲۰۱
- ۲۱- ل ۳۵۶
- ۲۲- بنه‌ره‌ته‌کانی بی‌ری کوردایه‌تی له مەم وزینی خانیدا، فه‌ره‌اد شاکه‌لی، مامۆستای کورد، ژماره ۱۶، ل. ۶۵، سالی ۱۹۹۳ سوێد.
- ۲۳- دتیری ۱۸۹۴، ل. ۱۵۶
- ۲۴- دتیری ۲۲۲۸، ل. ۱۸۲
- ۲۵- پیتادچوونه‌وه‌یه‌کی کتیبی «ناسیۆنالیسمی کورد له مەم وزینی خانیدا»، د. ئەمیری هه‌سه‌نپوور، گزینگ، ژماره ۹، ل. ۹، سالی ۱۹۹۵، سوێد.
- ۲۶- دتیری ۲۵۷۵، ۲۵۷۶، ل. ۲۱.
- ۲۷- الرمز الشعري عند الصوفية، د. عاطف جودة نصر، دار الاندلس، بیروت ۱۹۸۳، ص ۱۴۳- ۲۰۱
- ۲۸- مەم و زین، د. محمد سعید رمضان البوطی، دار الفكر الطبعة الخامسة، دمشق ۱۹۸۳
- ۲۹- سه‌رچاوه‌ی ژماره ۵، ل. ۳۸
- ۳۰- احمدی خانی شاعرا و مفکرا و فیلسوفا و متصوفا د. عزالدین مصطفی رسول، مطبعة الحوادث، بغداد ۱۹۷۱ ص ۳۴۵
- ۳۱- ممی الان. د. نورالدین زازا، ترجمه. د. عزالدین مصطفی رسول، دار الثقافة و النشر الكردية، بغداد ۱۹۸۴، ص ۳۲
- ۳۲- دتیری ۱۰۰۸، ل. ۸۴
- ۳۳- دیوانی حاجی قادری کۆبی، سه‌ردار میران و که‌ریم مسته‌فا شاره‌زا، ئەمینه‌داریتی گشتی پۆشنبیری و لاوان، ۱۹۸۶ ل. ۱۴ و ۱۵.
- ۳۴- مناقشات حول خانی دراسة نقدية، رشید فندي، مطبعة الجاحظ، بغداد ۱۹۸۶ «نوسه‌ری ئەم کتیبه‌ به‌شیک له هه‌له‌و که‌موکۆرپیه‌کانی لێکۆلینه‌وه‌که‌ی د. عیزه‌دین-ی به‌سه‌رکۆر دووه‌ته‌وه».
- ۳۵- احمدی خانی، ص ۲۱۱
- ۳۶- دتیری ۱۱۳۷، ل. ۹۶
- ۳۷- دتیری ۳۷۴، ل. ۳۵
- ۳۸- دتیری ۴۵۱، ل. ۴۱
- ۳۹- احمدی خانی، د. عزالدین مصطفی رسول، ص ۱۹
- ۴۰- دیه‌نی ژن له مەم و زینی خانیدا. ته‌یفور، گزینگ، ژماره ۹، ل. ۲۵، پایزی ۹۵ سوێد.
- ۴۱- دتیری ۱۰۱۴، ل. ۸۵
- ۴۲- دتیری ۳۱۵، ل. ۳۰
- ۴۳- لیری‌کای شاعیری که‌وره‌ی کورد مه‌وله‌وی، ئەنوه‌ر قادر محه‌مه‌د. ستۆکهۆلم ۱۹۹۰، ل. ۲۳۹
- ۴۴- دتیری ۱۵۸۳، ل. ۱۳۳
- ۴۵- احمدی خانی د. عزالدین مصطفی رسول، ص ۴۶۶
- ۴۶- له دتیری ۱۲۲۵ تا ۱۲۴۳، ل. ۱۰۲- ۱۰۴
- ۴۷- الرمز الشعري عند الصوفية، د. عاطف جودة نصر، دار الاندلس، بیروت ۱۹۸۳، ص ۳۲۸، ۳۸۳
- ۴۸- لیری‌کای شاعیری که‌وره‌ی کورد مه‌وله‌وی، ئەنوه‌ر قادر محه‌مه‌د، ل. ۲۳۸ و ۲۳۹
- ۴۹- دتیری ۲۸۸، ل. ۲۸.
- ۵۰- دیوانی بیکه‌س، محه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم، چاپخانه‌ی حسام، به‌غدا ۱۹۸۶، ل. ۲۲۹
- ۵۱- سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ل. ۱۳۸
- ۵۲- دتیری ۱۴۵۷، ل. ۱۲۳
- ۵۳- ممی الان، د. نورالدین زازا، ترجمه: د. عزالدین مصطفی رسول، دارالثقافة و النشر الكردية، بغداد ۱۹۸۴، ص ۸۳
- ۵۴- سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ل. ۱۳۴
- ۵۵- هه‌مان سه‌رچاوه، ل. ۱۷۳
- ۵۶- هه‌مان سه‌رچاوه، ل. ۱۳۲
- ۵۷- هه‌مان سه‌رچاوه، ل. ۳۸
- ۵۸- دتیری ۲۲۱، ل. ۲۲
- ۵۹- دیوانی حاجی قادری کۆبی، ل. ۲۱
- ۶۰- دتیری ۱۹۹ و ۲۰۰، ل. ۲۰
- ۶۱- دیوانی حاجی قادری کۆبی، ل. ۲۳۲
- ۶۲- دتیری ۲۱۱، ل. ۲۱
- ۶۳- دیوانی حاجی قادری کۆبی، ل. ۲۱
- ۶۴- دتیری ۱۵۷۷، ل. ۱۳۳
- ۶۵- ناله‌ی جو‌دایی، هیمن، شیعری «عیشق و ئازادی» چاپخانه‌ی عه‌لا، به‌غدا ۱۹۷۹، ل. ۱۳
- ۶۶- دتیری ۶۹۴، ل. ۶۰
- ۶۷- دیوانی گو‌ران، محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۸۰، ل. ۱۵۲
- ۶۸- ممی الان د. نورالدین زازا. ص ۶۲
- ۶۹- ئەفسانه‌ی چیبای ناگری، یه‌شار که‌مال، کۆپینی: شوکر مسته‌فا، کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۷۶، ل. ۱۰۵